

foreslaaet 3 Distrikter, men Ministeren vilde kun have to — det er udtalt i Anmærkningerne —, men han var hensynfuld mod Jernbaneudvalget og har derfor foreslaaet „indtil“ 3 Distrikter, men saa er det mærkeligt, at Flertallet i Udvalget gaar hen og foreslaar, at der skal være „mindst“ tre saadanne Distrikter. Jeg ved ikke, hvorledes Ministeren egentlig vil komme ud over dette, da der ganske sikkert er en rodfæstet Overbevisning hos ham om, at hvis man i det hele taget skal have Distrikterne, maa man have det mindst mulige Antal.

Men man kommer ikke ud over dette Spørgsmaal ved en Inddeling efter Fag, om jeg saa maa sige, og efter Landomraader: Det ærede Medlem, der nylig talte (Jensen-Søndrup), paapegede det ogsaa meget klart, i øvrigt i Tilslutning til de Udtalelser, som faldt her ved første Behandling. Jeg prøvede ved første Behandling paa at faa dette Spørgsmaal klaret af dem, jeg mente var inde i det, men der var i Virkeligheden ingen, der kunde klare det. Generaldirektøren har til sin Medhjælp disse 4 Afdelingschefer for Tarifvæsen, Trafikvæsen, Banernes Vedligeholdelse og Bygning og Maskinvæsen, men hele Landet inddeles i Distrikter, og hver Distriktschef er Chef indenfor sit Distrikt for Trafikvæsen, Banernes Bygning og Vedligeholdelse og Maskinvæsen. Der kan paa disse Omraader ikke foregaa noget indenfor hans Distrikt uden med hans Villie, og han er den foresatte for hele Personalet. Men efter den ærede Ordfører, som jeg nu ikke tror er rigtig inde i denne Sag, skal nu Afdelingschefen komme ud som Generaldirektørens befuldmægtigede paa sit Omraade, og han skal saa ved Hjælp af sine underordnede — jeg skrev det op, det er nemlig det, der gør det hele noget tvivlsomt, og i saa Henseende var der ogsaa nogen Usikkerhed hos Ministeren ved første Behandling — sætte de paagældende Arbejder i Gang. Men Sektionslederne er jo ikke Afdelingschefens underordnede — det er jo en Grundmisforstaaelse hos den ærede Ordfører —, de er Distriktschefens underordnede, thi under ham sorterer hele Personalet i Distriktet. Nu skal altsaa Afdelingschefen ved Hjælp af disse Mennesker, der ikke er hans underordnede, tage fat paa disse Spørgsmaal,

og saa skal de to Parter i Forening forebringe for Distriktschefen, hvad der bør ske paa det Omraade, som den vedkommende Afdelingschef særlig har under sig, og i hvis Anledning han er kommet ud i Distriktet. Jeg vil spørge enhver praktisk Mand, om han ikke er ganske klar over, at denne Ordning er en fuldstændig Umulighed, og om der ikke er noget underligt i, at man taler om, at der ved den nye Ordning, der skal give større Bevægelsesfrihed, tillige skal opnaas mere forretningsmæssig og økonomisk Ledelse. Det er ganske umuligt at paapege, at vi faar en mere økonomisk Ledelse ad den Vej. Og spørger man, hvad der er mest sandsynligt ved den Splittelse, som der her er Tale om, hvor der ude i Landet sidder disse Distriktschefer hver med sit teknisk og kontormæssigt uddannede Personale og herinde en Generaldirektør, der har akkurat det samme Personale, maaske blot i meget større Stil, til Afgørelse af alle de Spørgsmaal, der ikke forekommer indenfor Generaldirektionens Omraade, men realiter foreligger ude i Landet indenfor Distriktschefens Omraade, kan dog enhver sige sig selv, at Økonomi kan der ikke blive Tale om, den største Sandsynlighed er i Virkeligheden for en højst uøkonomisk Ledelse.

Jeg ser ganske vist, at Flertallet er klar over, at der, naar man saaledes deler Landet i Distrikter, kan komme forskellige Afgørelser i ensartede Sager, og Ulempen derved bliver selvfølgelig saa meget større, jo flere Distrikter der bliver. Det hedder i Betænkningen: „Undtagelsesvis vil man ved denne nye Ordning kunne befrygte nogen gradsforskellig Afgørelse af ensartede Sager i de forskellige Distrikter; men det vil dog navnlig komme til at dreje sig om ikke-principielle Spørgsmaal o. s. v.“ Det lyder jo overordentlig smukt, men det betyder blot ingenting, fordi ingen kan sige noget om, hvorvidt det vil ske undtagelsesvis eller meget hyppigt, og heller ikke, om det kommer til at dreje sig om principielle Spørgsmaal eller ikke. Det kan meget godt blive store Spørgsmaal. For blot at holde os til Personalet er det klart, at det vil være umuligt, naar der træffes forskellige Afgørelser, at der da ikke kommer Indsigelser og Henvisninger fra det ene Distrikt til, hvad